

— Foile săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

In fața judecății dela București.

Inlăuntrul folii, frații ostași și cettitori vor afla amănunte despre cum — prin surprindere — Mitropolia din Sibiu, și-a întărit, și la București, judecata ce mi-a făcut-o aci la Sibiu. Prin urmare, iată-mă judecat și la București. Am fost aflat ca unul ce nu mai e vrednic să port haina și numele de preot. S'a împlinit acuza Mitropoliei din Sibiu că dintrę cel 8 mil de preoți căți sunt în țară, nici unul n'a făcut răul pe care l-am făcut eu și, ca atare, mi s'a dat pedeapsa ce mi-se cuvenea: am fost dat afară din ceata celor 8000. ~

Arătăm în altă parte cum, contra acestei hotărâri, am înținut un nou Memoriu. Orice ar fi înșă să se întâmple, eu zic: dacă s'a aflat și se va afla definitiv, că nu mai sănăt vrednic să port numele și haina de preot, apoi aşa să fie! Mă voi resemna în această judecăță și voi rămânea pe mal departe în Biserică, un simplu mirean în rând cu ceilalți frați ai meu din Ostașa Domnului.

Fără — e un hotar mare acesta din viața mea. E o răspântie de unde mă întorc înapoi peste mult sbuciunata mea viață. În clipa când mi se ia haina și numele de preot, mă uit și peste sbuciunul celor 25 ani de preoție. Să văd toate frâmantările mele de preot și vestitor al Evangheliei.

Văd nopțile nedormite... văd paturile dela Geoagiu și Davos... văd lacrimile pe cari le-am vărsat pentru Biserica și Poporul meu. Văd întreg câmpul de bătălie în care am luptat și am săngerat pentru binele Bisericii și Neamului meu. Să acum — slăvit să fie Domnul — iată văd și răsplata acestor lupte, în care mi-am jertfuit și sănătatea.

Trebuit să vină și răsplata aceasta. Poate fiindcă L-am vestit prea mult pe Isus cel răstignit. Eu mi-am înțeles slujba de preot să-L vestesc neîncetat pe Isus cel răstignit, să chem sufletele pierdute la pictioarele Crucii Lui. Vrăjiti de Jertfa Golgotel, am predicat poate prea mult această Jertfă și poate am vrăjiti prea mult poporul cu această Jertfă — și poate pentru asta mi-a venit acum o răsplătită pe care nu o primesc eu cel dintâi, și nici cel din urmă. Cam toti cei ce au bătătorit prea mult Dealul Golgotel — aşa au pătit și aşa vor păti! Cam toti

cari s-au întrăgostit prea mult de Jertfa Golgotel și L-au predicat prea mult pe Isus cel răstignit — aşa au pătit și aşa vom păti. Frații mei! „Vă scriu aceste rânduri cu ochii scăldăți în lacrimi (II Corinteni 2, 4). Mă gândesc la tot ceea ce ne leagă pe noi. „Eu am fost gata să vă dau nu numai Evanghelia ci și viața mea (I Tesalonicieni 2, 8), să mă cheltuesc chiar pe mine însuși pentru sufletele voastre (II Corinteni 12, 15). Iar la această dragoste voi ați răspuns cu focul dragostii voastre. Această dragoste a voastră am simțit-o mereu în clipele grele. Să o simțesc și acum, ea pe o dulce măngâtere.

Vă înțem iubilul meu să fiți liniștiți! Dacă pe mine m'au dat afară — și mă vor da definitiv din ceata preoților, eu rămân între voi ca un frate mirean. Să voi merge mal departe pe calea pe care am mers și până acum, pe calea Crucii, pe calea Domnului.

Eu n'om indemnăt niciodată pe nimeni contra cuiva, decât contra păcatului.

„Cu ochii întă la Căpetenia desăvârșirii noastre“ Cu ochii fintă la Isus cel răstignit — acesta a fost indemnul meu de totdeauna. Să acesta e și acum.

RUGĂCIUNE

Și-acum, către Tine mă întorc Doamne Isuse, preadulcele meu Mântuitor, singura mea nădejde și bucurie. Iți mulțumesc că ai făcut din mine un copil al suferinții. Și Ti mulțumesc că mă îți mereu în starea aceasta grea, dar binecuvântată!

Tu singur îști Doamne Isuse prin căte a trece robul Tânăr și Tu singur îști prin căte va mai trece. Tu singur îști de căte ori m'ai intors din drumul dela cimitir. Mă înfricoșez, o Doamne, și mă cutremur gândindu-mă la toate cetei ai făcut Tu cu slăbănoșul acesta.

Acum robul Tânăr iărăș stă la o răspântie. Ce-asi putea spune o, Doamne, și aci altceva, decât să fie voia Ta. Depun totul la pictioarele Crucii Tale. Să dacă voia Ta este să mai folosești vasul acesta, robul Tânăr răspunde, atacea sună Doamne, gata pentru orice: gata și pentru plug și pentru jertfă. Dacă vrei plugul — fie voia Ta. Dacă vrei jertfa — facăse voia Ta. Un singur lucru îști cer Isuse Doamne: să nu mă părăsești. Să fi mereu cu mine și eu cu Tine. Când unii vor striga: „Dumnezeu l-a părăsit pe dânsul“ (Psalm 3, 2) — să arăți că Tu ești scăparea copiilor Tânăr. Când unii vor striga: „L-am biruit pe el“ — să arăți că tu ești biruința copiilor Tânăr.

Doamne Isuse știu că mă așteaptă cruce nouă și necazuri nouă. Dar Tu îști Doamne că robul Tânăr nu și-a precupești niciodată viața lui cea trecătoare. Voi suferi totul pentru Tine, pentru ca pe urmă, să trec în odihna Ta cea dulce și scumpă.

Aicea suntem Doamne, toți copilașii Tânăr la pictioarele Crucii Tale. Stăm gata și pentru plug și pentru jertfă. Fie voia Ta! Facă-se deplin voia Ta. Amin.

Invitare.

La Câmpina-Prahova. În Dumineca Florilor sau fi cinea din partea păr. Vasile Onațu din București cu filmul dela Magazin. Frații să ia parte.

Anghel Stanciu, ostaș.

FRAȚI!

„ISUS BIRUITORUL“, este GOARNĂ ce deșteaptă, și FĂCILIE ce spre ceruri, luminează calea dreaptă. Puneți deci cu toții mâna, frații din toată România, Faceți să răsune goarna și să ardă vecii făclii.

Invitare.

La Murgești — Gâmbrov — Gorj. Pe ziua de 19 Aprilie, va fi o adunare. De Marta se va îngrăji Domnul. Pentru vesirea Domnului sunt chemați toți frații. V. I. Mița și Dr. Burada, ostași.

Ca pe vremea Sodomei și Gomorei

Cinici petreceri de... „Duminica ortodoxiei”.

Iubite părinte Trifa, Oastea Domnului Isus din Hunedoara este la datorie. Avem mult de luptat cu boala păcatelor de la oraș, care începe să se întindă și pe se astă și se lăstește mereu. Baluri măscate, serate și ceaiuri dansante, teatre și petreceri păgânești, au năpădit pe bările noastre sate.

Si toate acestea se fac sub masca, sub numele așa ziselor «reuniuni», asociații și societăți cu scopuri religioase cu nume de sfinti la care apoi se cheamă poporul, chiar și din amvonul bisericii, ca apoi mergând acolo să-și piardă și banii și sufletul.

La Duminica lăsatului lui de brânză și de carne, și chiar în post, la Duminica ortodoxiei, astfel de petreceri, au fost aranjate fără nici o echipă de Dumnezeu și nici o rușine de oameni.

Ca să nu le fac de răs și de rușine, nu scriu numele celor cinci comunități de aci din apropiere, unde au fost astfel de baluri în Duminica ortodoxiei din postul mare.

Iar rodurile acestor baluri și «serate», nu întârzie să se arate. Populația, locuitorii satelor încep să se strică în grozoz. Bătălie, adulterele, divorțurile cresc înspăimântător. Si în special tineretul se strică și se prăpădește, ars până în oase de focul acestui iad.

Curat ca pe vremea Sodomei și a Gomorei.

Fraților de pretudindeni, satanul îl creaază cu putere mare. Luati și voi toți armele dela Efeseni cap. 6 și să leșim la luptă și noi Ostașii Domnului.

Si cu Isus Biruitorul vom birui. Gheorghe Munteanu ostaș, Batiz-Hunedoara

Din Beregsău—Timiș

Iubilul nostru părinte Iosif, decând cu «furtuna» de acum și anul, noi n'am mai scris nimic. Dar slăvit să fie Domnul, că tot ce vine, vine numai dela El, și noi le primim seninii pe toate. Toate vin spre întărire copiilor Lui.

Aceasta o simjum și noi cei de pe la fronturi, că decând a venit «furtuna», noi am căpătat o răvnă și o întărire duhovnicească, încât, adunările ce le facem regulat, sunt pline de căldură și foce ceresc.

Inimile cari altădată erau împietrite la cuvântul lui Dumnezeu, azi sănt mulțate și încălzite de cuvântul unor sărmăni «căpitori de înregi».

Tineretul și tineret. Toti stau gata cu, mâna pe «armă». Glasul lor cântă neîncetat cântări de slăvă Mielului ceresc. Cel mai mulți dintre noi sunt tineri, luptători «pe viață și pe moarte» pentru Isus Biruitorul.

Deci afăzi iubilii noastri, că fronturile Bănatului sănt la datorie alături de scum-pul nostru. «Gornist» și «Cafele» lui.

Slăvit să fie Isus Biruitorul! Ioan Gângă, ostaș, Beregsău—Timiș

Invitații.

La Bolu-Hunedoara, frații sunt sărbători rugați a lăua parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 29 Martie.

Despre partea Martei ne vom îngrăji noi. Veniți fraților să ne întărim la Domnul.

Iova Lină, ostaș.

La Brăgăreasa-Meteleu—Buzău Pe ziua de 29 Martie. Cei ce au steara sunt rugați a le aduce.

De Marta ne vom îngrăji noi.

O. Petrescu, ostaș.

În chestiunea judecății părintelui Trifa.

Puși în față unei judecăți crezută de noi ca definitivă, foia s'a încheiat la timpul său așa cum este acum. După încheierea foii pă. Iosif plecând la București ne-au venit unele vesti bune, cari ne fac să comunicăm iubișilor noștri frați următoarele:

Precum se știe, judecata părintelui Iosif, cu ceterisirea, a mers dela Sibiu, la București. A fost înaintată la București în 26 Februarie. Ne așteptam să se fixeze o zi de judecăță și părintele să plece la București spre a se apăra. Dar apelul s'a re-spins fără această înfațisare. Aflând despre aceasta ca oricare altul, din ziare — părintele Iosif a plecat în zilele acestea — ridicându-se bolnav din pat — la București unde a înaintat o cerere nouă către sf. Sinod. Când încheiem foia sedința sf. Sinod este în curs și primim vestea de bucurie că noua cerere a fost luată în considerare, urmând ca în zilele acestea sf. Sinod să se pronunțe asupra ei. Si că nu se știe încă rezultatul acestei noi cereri.

Astfel judecata nu este definitivă.

În numărul viitor vom reveni.

Slăvit să fie Domnul!

„Isus Biruitorul” este azi cea mai răspândită foaie pentru popor — Ne apropiem de 9 mii exemplare — Fraților, încă un „hop-rup”, să ajungem la 10 mil...

Până aici ne-a ajutat nouă Domnul. Si slăvit să fie Isus Biruitorul că am ajuns departe. Foaia noastră a ajuns să fie astăzi cea mai răspândită foaie pentru popor. Nici o altă foaie pentru popor n'a putut ajunge în aceste vremuri de criză, aşa de departe. O doavă și aceasta despre setea și foamea duhovnicească ce este în țară — și pe care foia aceasta o astămpără săptămână de săptămână, cu „Mană” din cer și „Apă vie” din Stâncă cea Tare, care este Hristos.

Zecile de scrisori care ne vin zilnic din întreaga țară și de peste hotare, sunt o via mărturie despre aceasta: despre placerea și folosul cu care se citește această foaie.

Foaia aceasta se tipărește acum în 9 mii de exemplare. Ar mai trebui o mie ca să ajungem la 10 mii. Puneți deci mâna de mâna fraților, să mai facem încă o mie de abonamente. Încă un „hop rup” ajută Doamne”, să ajungem la 10 mii!

Când vom ajunge să vedem foia aceasta, cuvântul Domnului vestit prin foia aceasta, că se citește și se ascultă în fiecare Dumineacă, în 10 mii de case. Si zeci de mii de suflete aud și se hrănesc din puterea cuvântului lui Dumnezeu, vestit printre „ansa, ah, atunci mare va fi bucuria Domnului și a noastră...

Am ajuns cu foia la 9 mii de exemplare! Si numai singur Domnul știe cum am ajuns aici. Prin câte greutăți și nețazuri. Dar iată-ne ajunși. Fie și cu prețul suferințelor lui „Neemia” și „Calfelor” lui.

Fraților! Încă un „hop-rup” să ajungem la 10 mii. „Atunci ne vom bucura cu toții de biruința Domnului. Si vom flutura steagul în Numele Domnului Dumnezeului nostru” (Psalm 20, 5).

Din invierile Oașei.

O sguduitoare scrisoare din temniță.

Însoțită de un dar — „bănuțul văduvei” — pentru lucrul Domnului.

Cucerinice și iubite părinte Trifa. Cu lacrimi în ochi vă mulțumesc pentru bunătatea ce ați făcut-o părinte, cu lacrimile mele aici în celula mea, în închisoarea în care îmi sfârșesc pedeapsa și tu care după dreptate am ajuns.

Eu am fost acela căpătos, de care toată lumea s'a ferit, toată lumea l-a urât, doar Isus, Isus Fiul lui Dumnezeu a avut milă de mine. El s'a pogorât — cu cuvântul măngăierilor Lui — și aici la mine, în celula asta unde m'a văzut și mă vede, plângându-mi greșeala și păcatul ce am făcut.

Dragii mei frați cari vă luptați acolo la foia noastră dragă și scumpe părinte Iosife, și tu și văd cu câte greutăți aveți de luptat și prin câte treceți. Deci uitați-vă, trimiți și eu un dar de 250 lei — ajutor pentru susținerea folii noastre dragi «Isus Biruitorul», care m'a măngâiat de-ațatea ori, aici în școală asta a suferinței.

Primiti și darul meu, iubilii mei ca pe bănuțul bietel văduve. Că n-am avut mai mult. Si rugați-vă Domnului Dumnezeu și peințru sărmănumul meu suflet.

Si iuptați-vă iubilii mei, să duceți carul biruinții lui Isus Biruitorul, înainte. Va veni ea o zi când vă veți muta undeva, într-o plășă, într-o stradă unde vă vor fi găsite case de aur și unde tu va fi altă noroi și altă de scumpe chirii ca în strada Turnului. Acolo nu vor fi altă de suferințe și prigoane că aveți și căte vezi avea de înjurat în strada Turnului. Lăsați însă toate în grija Domnului Isus. El stie ce trebuie Oastea ostașilor, «Gornistul» și «Calfelor» lui. Vă îmbrățișez cu lacrimi în ochi pe toți și vă zic din suflet: Slăvit să fie Isus Biruitorul-Amin.

Petrescu Petre
Inchisoarea Trib. Alba Iulia

RAPOARTE

am mai primit din:

Piatra-Neamț, rap. fr. Gh. Morozen. (În cîmlinul de ucenici au avut loc în zilele de 2 și 9 Febr. adunări pline de duh. Au grăbit pă. prot. I. Manolescu, D-l M. Rotaru directorul Cîmlinului, D. Gheorghiu și d. inv. I. Florea, Cîmlinile au fost minunate. Domnul să fie lăudat).

Cuciure-Tr. Mare, rap. fr. Albu Ion-bucurii.

Din Taul-Soroca, rap. fr. Ioan Sardari-sufurințe, prigoane și... bucurii

Suplicac-Tr. Mare, rap. fratele Tânăr Teodor Nemes. (Dela sfintele sărbători din iarnă, Domnul le trimite multe bucurii.

Sighișoara-Tr.-Mare, rap. fr. Dumitru Cloșan-biruințe și bucurii.

Rădăria-Caras, rap. fr. Axente Șuta. Domnul le trimite și suferințe și bucurii. Adunările sănt pline de Duh.

Chișindia-Arad, rap. fr. Vasile Cornea. Fratele roagă pe toți frații să ajute cu obojil lor, la ridicarea unei biserici în comuna Chișindia. Cel ce vor trimite îl vor adresa oficialui parohial. Vor umbra și cu colectă.

Boian-Cernăuți, rap. fr. Mihai Toma a lui Gheorghe lui Andriș. (Mari bucurii a avut în ziua de 10 Februarie, când iau cercetă frați din 10 comune. Mult i-a lăudat fr. Serban dela Cernăuți).

Dârvari-Mehedinți, rap. fr. Gh. Fl. Răbonjă (Intră în Oașe).

Poteni-Tecuci, rap. fr. C. Blându și N. Melinte. (Domnul le trimite mereu bucurii. În Oașe s'au mai înscris 12 suflete. Isus Domnul să-i aibă în paza Sa).

Văleni-Satu-mare rap. Miron Denut. (Mînunatul raport și poezia — le vom publica după cum zici fr. ta, dacă va trebui).

Runcu-Dâmbovița, rap. fr. I. P. Fărejanu.

Câmpina-Prahova rap. fr. Anghel Stanciu.

Zlătăreasa-Putna, rap. fr. Drăgan Vasile.

Invitații.

La Rebrisoara-Năsăud

La adunarea ce se va înțepe pe ziua de 5 Aprilie (Duminica Florilor), sunt rugați a lua parte frații din toate părțile. Fratele Mureșan, frații din Rogoz, din Maramureș, ect., sunt rugați a lua parte.

Jarda Petre-ostasă

La Polana Porculul-Someș. Sunt invitați frații pe ziua de 22 Martie. De partea Martei se va înțigii Domnul.

Mon Alexandru, ostaș.

O rugămintă.

Fratele Ioan R. Dochia, care se află în Sanatorul «Bisericană» din județul Neamț, fiind bolnav și sărac, roagă pe toți frații să-l ajuta și să-l cercete. Căci mai are soție și copii și sănătate în suferință.

Ceva despre postul cel adevărat.

In Biblie este o întâmplare cu tâlc și învățătură despre cum trebuie să fie postul cel adevărat.

Când Balaam mergea supărât pe drum, asina s'a întors spre el și l'a întrebat: de ce mă bați? „Balaam s'a aprins de mâinile și a bătut măgărița cu un băt. Domnul a deschis gura măgăriței și ea a zis lui Balaam: ce fi-am făcut eu tăie de m'ai bătut de trei ori? (Numeri cap. 22 versetul 27 - 28).

Adeca întrebarea asinului mergea cam aşa: stăpâne, ești supărât?... dece mă bați pe mine?... ce am eu cu supărarea ta?... de ce mă bați pe mine pentru supărarea ta?..

Întrebarea aceasta era la locul ei, căci el, asinul, nu era vinovat. El își facea datoria de animal ascultător. Vinovat era Balaam care mergea pe un drum contra voinții lui Dumnezeu.

Cam aşa merge de multe ori și cu postul nostru. Impuținăm „asinul” (corpușul) nostru mâncarea, îi mai dăm și câte un băt să fie ascultător și smerit. Si e bine aşa, că îl finem în frâu cu postul. Cum zice și apostolul Pavel: „mă port aspru cu trupul meu și-l fin în frâu” (I Corinteni 9, 27).

Numai că de cele mai multe ori ne batem „asinul” (corpușul înzadar). Il batem înzadar cătă vreme și noi, ca Balaam,

mergem pe un drum care nu este după voia lui Dumnezeu, cătă vreme răsuflă din noi, și pe vremea postului: ura, minciuna pisma, răutatea, sudalma etc. Ne canonim corpul dar nu și inima.

Cu un astfel de post corpul nostru, dacă ar căpăta și el grăi ca asinul lui Balaam, ne-ar întreba și el: „Omule de ce mă bați pe mine?... dece mă bați numai pe mine și nu-ți bați și inima ta? Dece nu-ți bați și limba ta, ochii tăi, urechile tale, gândurile tale, răutășile tale?

Postul cel adevărat trebuie împreunat și cu fapta. Să ne batem și „asinul”

(corpușul) ca să nu zburde, dar să ne batem și inima și simțurile cele rele. Căci înzadar ne oprim numai dela mâncări și beuturi cătă vreme noi „bem fărădegea ca apa” (Ieremia).

Postul de mâncare e la modă acum și în lumea domneștilor. „Postesc” pe întrecute și domnii și doamne și domnișorele, pentru că s'a aflat că corpul e cu atât mai ușor, mai viu și mai sănătos, ba chiar și mai frumos cu cât mâncărcă mâncare mai puțină și mai ușoară. Dar „postul” acesta n'are nimic cu sufletul, să nu fie și postul nostru așa.

Aici începe încă o învățătură. Postul este pus pentru înfrânare trupească și suflarească. Un corp înfrânat cu o boală grea sau o slabiciune mare, nu mai trebuie săbit cu un post prea aspru, gândindu-ne și la ceece spune ap. Pavel: căci nime nu și-a urât vreodată trupul lui ci il hrănește și îl îngrijeste cu drag” (Efeseni 5, 29). Si scris este că corpul este casa Duhului sfânt, și noi datorie avem și pentru îngrijirea acestei case. A-ți urâ trupul și a-l batte mai mult decât trebuie — astă încă e o greșală. Viața noastră, în privința aceasta, să se fiină între cele 2 puncte arătate de ap. Pavel. „Mă port aspru cu trupul meu și il fin în frâu”, dar nu îl urăsc, ci îl iubesc și îl îngrijesc.

O altă nuntă otășească.

la Grivița — Ialomița

Cucernice părinte Trifa, am avut 8 invitații la Oaste, și tot n'a luat foc satul. În luna Februarie însă, un tânăr care venise la adunările Oastei a voit să se căsătorească și să facă nuntă „ca la Oaste”.

Si a venit și ne-a rugat pe noi să-i cușunăm. Noi am primit. Am invitat pe frajii din comuna vecine să vină la noi. Si au venit mulți. Au venit frajii și cu steagul. Si lumea când ne-a văzut, striga după noi că mergem la nuntă, ca la mort. Nol însă am vestit pe Domnul și aici.

La biserică părintele Constantinescu ne-a grăit mișcător, îndemnând pe ascultători să intre în Oaste, sub steagul lui Isus. Am cântat cântările Oastei, care au mișcat mult.

La masă au fost și gadareni cari au răcrit că lor nu le trebuie pe Isus, ca la mort. Văzând asta, frajii au plecat cu steag cu tot. Dar pe urmă mulți au suspinat. Si căutau pe frajii. Dar frajii plecaseră. Au lăsat mulți jocul și s-au dus după ei. Si iată să, tot Domnul a biruit.

Săvît să fie numele Lui.

Const. N. Iordache
Ostaș al lui Isus Biruitorul

De Buna-Vestire

Traditia — despre dorința Maicii Domnului

«Cum aș fi dorit eu să fiu măcar cea din urmă slugă la maica Lui!... Aceste cuvinte, — după tradiție, le-a spus Maica Domnului, ceteind prorocia lui Isaia despre nașterea lui Mesia, înainte de a i se arăta luminatul Inger binevestitor.

In aceste cuvinte e totă smerenia Fecioarei. Adâncă smerenia ei și acel adânc devotament pentru lucrarea de mântuire a neamului omenești pentru care s'a jertfit Fiul ei.

Ea dorea ca să fie măcar slugă a Malcii Domnului, — ca să fie pe lângă El, să fie aproape de El, — și... Însăși s'a făcut Maica Lui. Iată binecuvântările smereniei, lată răspălată ei...

— Dar noi... noi suntem, cel cehați în împărăția Lui, noi suntem, frajii și copii Lut.

Si — iată, — noi nu prețuim acea smerenie pe care ne-a arătat-o El. — Acele taine, în cari și fingeril doresc «să pătrundă», sunt descopte de nouă. La acea măreată masă, lângă care fingerii slujesc, acoperindu-și fețele lor, noi suntem poftiti ca oaspeti... — Si — iată, — în loc, ca să ne bucurăm și să creștem în razele luminii celui Dumnezești, noi trecem aproape nepășători alătura...

— Alătura de Domnul... alătura de mântuire...

Si iată, pentru Ea — pentru Maica Domnului — ziua de astăzi a fost înzeputul slavelor de ved.

Iar pentru noi trebuie să fie, «începutul mântuirii».

— Mântuirea asemenea trece lângă noi. Noi nu avem nici smerenie, nici dragoste, către Acela, despre Care a binevestit arhanghelul Gavril că va ridica păcatul lumii.

— Maica Domnului și Maica noastră! — Dăruiește-ne nouă filior Tăi, smerenia Tă cea mare, — prin care și noi — să ne mântuim... Amin.

Din rusește — complectare.
Pă. Vladimir Popovici

Din iuvierile Oastei

Si ne-ai deschis ochii să vedem...

Iubitul nostru părinte Trifa. Nu-mele Domnului Dumnezeului nostru și al scumpului nostru Mântuitor Isus Hristos, să fie lăudat că acum ni s'a deschis și nouă ochii să vedem «Lumina cea adevărată». Cuvintele pe care ni le-ai scris și ni le scriești sfintia voastră mereu, ne-a făcut cunoscut pe Domnul și ne-a deschis ochii sufletului să vedem și să-L cunoaștem.

Ne-ai făcut cunoscut pe Domnul și ne-ai deschis ochii sufletului să vedem și să-L cunoaștem.

Ne-ai făcut cunoscut pe Domnul și biserica Lui și ne-ai ajutat să-L afliam pe El.

Si de atunci am păzit pașii noștri de căile lumii și de toate ale ei. Si dăm mereu slavă Domnului prin cântări de biruință și de bucurii. Si vom să făcem voia Lui. Domnul să vă ţină între noi scumpul nostru părinte ca să ne înțăriri și să ne povătuji și pe mai departe.

Săvît să fie Domnul Isus Biruitorul.

Ion Birtaș, ostaș
Muscel-Someș

E vremea postului... e vremea Psalmirei.

Cum știe măngăia Psalmirea — sunt dureri pe care singură Psalmirea le poate măngăia.

E vremea postului. E timpul când se cîstește mai mult ca de altădată Psalmirea.

Dar această carte trebuie citită nu numai pe timpul postului ci în toate zilele vieții noastre căci și cartea cea mai dulce dintre toate cărțile de pe pământ. și și cartea ce poate măngăia, mai mult decât toate cărțile și măngăierile din lume. Sunt în viață aceasta dureri și frământări pe care singură Psalmirea le poate măngăia și ușura.

Autorul Psalmirei este duhul sfânt, iar Duhul sfânt Măngăitorul aşa a întocmit această carte ca ea să aibă leac și untdelemn pentru toate ranele, durerile, întristările și frământările vieții noastre.

Ești bolnav? — o sută de medici nu pot face la patul tău ceeaace face un psalm.

Ești încercat și întristat? — o sută de prieteni și măngăitori nu te pot mănia așa cum te măngăie cuvântul lui Dumnezeu din Psalmire. Ti s'făcut un rău o nedreptate și simțești ispita de a te mănia și a te răsbuna? — Citește psalmul 37 și înădătu te vei liniști. Dăm mai jos câteva părți din acest minunat psalm ca o pildă despre cum știe Domnul să-și înțeleagă și să-și măngăie copil Lui:

«Nu te mănia pe cei răi, și nu te uita cu jind la ceice fac răul căci sunt coziști iute ca iarba, și se veselesc ca verdeata.

Incredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-ți în El și El va lucra.

O Oaste nouă în frunte cu păstorul.

Cucernice părinte Trifa. Cercetați fiind în nenumărate rânduri de frați din comunele învecinate și în demnătă fiind de acești frați, cari ne-au sădit în susul pe Domnul Isus Hristos, ne hotărâm și noi ai urma Domnului.

In seara de 23 Februarie ne-a cercetat și neobositul nostru frate I. Mureșanu dela Negrești, care mult ne-a întărit în Domnul, Glăsul său a stors lacrimi multe multe și ne-a hotărât mult mult pentru Isus. Deacea vă rugăm, acum când am intrat în postul Invierii Domnului să ne înscrivă și pe noi în Oastea lui Isus Biruitor. Slăvit să fie Domnul și El să ne ajute.

(Urmează scărliturile lor 30 frați și surori, în frunte cu păr. Atanasie Cândea și Vasile Tuns din com. Petrește jud. Someș.)

O rugămintă.

Sora noastră Vaselina P. Praciu, roagă pe toți frații a pomeni în rugăciunile lor și pe copiii ei, Temofii și Nichifor. Să roage pe Domnul să-i aducă și pe ei la calea cea bună și plăcută Lui.

Să ne rugăm Domnului pentru ei.

Invitații

La Bucești-Tecuci. Pe ziua de 14 Aprilie, frații vor avea săfintire de steag. Suntem chemați sălătorii fr. Colonel Coman Ionescu, Traian Corodeanu și toți frații.

Frații din Bucești.

El va face să strălucescă dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la ameață.

Taci înaintea Domnului, și nădăduște în El.

Nu te mănia pe cel ce izbutește în umbreltele lui, pe omul, care își vede împlinirea planurilor lui rele.

Înăndăduște în El Domnul vor săpăni țara.

Încă puțină vreme, și cel rău nu

va mai fi, te vei uita la locul unde era, și nu va mai fi.

Cel rău face planuri împotriva celui neprihănit, și scrășnește din dinți împotriva lui.

Domnul răde de cel rău, căci vede că-i vine și lui ziua.

Cel rău trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit și sărac, ca să jungheie pe cel cu inimă dreaptă.

Dar sabia lor intră în înșă și înimă lor, Domnul sprijinește pe cel drept.

El nu rămâne de rușine în ziua nenorocirii, ci dacă se întâmplă să cadă, nu este doborât de tot, căci Domnul îl apucă de mână.

Am fost Tânăr și am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pinea.

Cel rău pândește pe cel drept și caută să-l omoare.

Dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui, și nu-l osândește când vine la judecată.

Am văzut pe cel rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde.

Dar când am trecut a doua oară nu mai era acolo; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi.

Uită-te bine la cel drept și privește pe cel fără vicleșug; căci omul de pace are parte de moștenitor.

Scăparea celor drepti vine dela Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului.

Domnul îl ajută și-l izbăvește; îl izbăvește de cel rău și-i scapă, pentru se încredință în El...

Ce minunat este acest psalm! Despre psalmul 37 se poate spune că este un fel de Apel ceresc. E apelul dreptiilor năpăstuiți. Toți cei mici și slabii cari avești de suferit dela cel mari și tari — mulțumiți-vă cu acest «Apel» ceresc. Si folosiți acest «Apel» pentru care nu trebuiește cheitul și avocați. Pe acest Apel, timbrat cu lacrimi fierbinți, Domnul nu-l «respinge» nici odată.

Să folosim Psalmirea ca un leac ceresc pentru toate durerile și frământările vieții noastre.

Duoasa scrisoare a unui fr. ostaș ucrainean

în legătură cu articolul părintelui Vladimir: „O moarte, un mormânt, un legământ“

Articolul părintelui nostru drag, Vladimir: «O moarte, un mormânt, un legământ», din numărul 6 al foii — precum era de așteptat — a făcut un mare răsunet în lumea științelor. Au plâns toți frații pe marginea acelor zguduitoare rânduri. Din toate părțile am primit aici la redacție, scrisori dela frați, cari spun că au stopit cu lacrimile lor acele neuite rânduri. Dăm multe scrise, dăm mai jos câteva rânduri luate din scrisoarea unui frate ostaș ucrainean.

Cucernice părinte Trifa!

Cetind eu articolul purintelui Vladimir Popovici dela Orlingeni, din foaia Isus Biruitor No. 6 «O moarte, un mormânt și un legământ», n'am putut să mă stăpânesc de lacrimi și am udat din belșug. De ce? ce am eu cu sfintia Sa? El e preot, iar eu sunt un bieț ițrau. El are școală mare eu n'am nici o clasă primăvară. El e român, eu sunt ucrainian, și după trup nu-l cunosc, nu l-am văzut și nici sfintia Sa pe mine. Deci ce legătură poate să fie între noi? Legătura Golgota, legătura lui Isus cel răstignit, și pentru această legătură nu este: ludeu nici Elini, nici schit nici varavar, nici rob, nici slăbod, ci toți

din corpul lui Hristos fac parte și frați suntem în El.

Unul din acești membrii parăsat de duhul lumiei sunt eu, și rog pe bunul doctor Isus Hristos să mă vindece ca să poată circula și prin mine «sângel». ca să trăesc, și la parola părintelui Vladimir: o moarte, un mormânt și un legământ, să dau, răspuns: Un Dumnezeu, un Fiu al lui Dumnezeu Isus Hristos, o Jertfă pe crucea depe dealul Golgota, o credință; speranță speranță, și iubire.

Iată: unirea, viață veșnică, minună minunilor.

Slăvit să fie Domnul Isus Biruitorul.

Anton Elianuc
Com. Glodeni jud. Bălți

Către frați! La 24 Martie se împlineste anul de când a plecat dintr-o lărgă soție ei iubit, lubita noastră soră dela Orlingeni; Eufemia (nu Eugenia, cum s'a cules din greșală în articolul «O moarte, un mormânt, un legământ»). Să ne rugăm și din acest prilej pentru ea și pentru măngăierea dragului nostru frate și părinte dela Orlingeni.

VINOVATUL

Sunt vinovat și eu, sunt vinovat... De-atâtea ori Te-am ocolit, De-atâtea ori cu gloata Te-am scuipat

Sunt vinovat,
și eu sunt vinovat...

Sunt vinovat și eu sunt vinovat. Te-am răstignit, ca un căluț, De-atâtea ori, Isuse, Te-am trădat

Sunt vinovat

Și eu sunt Doamne vinovat...

Sunt cel mai păcălos și rău
Sunt cel mai păcălos depe pământ:
Tu mi-al dat viață și eu mă-nospământ
Mi-l dor să fiu copilul Tău
Mi-l dor de-ospățul tău bogat...
Sunt vinovat,
Și eu sunt Doamne vinovat...

CONST. GORAN

De pe fronturile tineretului.

Din Dimitrești R.-Sărat.

Cucernice părinte Trifa,

Pe fronturile Oastei de aici, Domnul aduce mereu bucurii și bucurinje. Mare putere are tineretul de aici. Cântările și în-drânsela lor ne dă tot mai mare curaj la luptă. Am fost în cercetare mereu, pe la frații de prin comunele vecine și mai de-

părtate. Cele trei parohii din Dimitrești au fost luate cu asalt, de Oastea lui Isus Biruitor.

Domnul e cu noi. În fruntea noastră sunt păr. Sevestian și S. Popescu.

Cu Isus înainte. El ne dă mereu izbâznl și bucurie. Slăvit să fie Domnul.

Ion Băra, ostaș.

Dimitrești R. Sărat,

Luminisuri din Apocalips: Cele 7 biserici dela cap. 2 și 3.

Este cunoscut că Apocalipsa cuprinde trei părți: 1) Vedenia pe care a avut-o Sf. Evanghelist Ioan despre «Fiul Omului», când era în temniță în Insula Patmos. Și anume Isus proslăvit, înându-l mâna dreaptă săptă stele (tozerii Bisericilor), în atitudine de judecată: din gura Lui ieșind o sabie cu două tăișuri (Apoc. 1, 16) — fiindcă «judecata trebuie să înceapă de la Casa lui Dumnezeu» (1 Petru 4, 17). Această întâia parte se desprinde din canticile «Scrie ce-al văzut (Apoc. 1, 19); 2) În versetul 19 se mai anunță: scrie cele ce sunt. Adică vremea de acum a harului celor «șapte biserici». 3) Și tot în același verset Apostolul iubirii primește poruncă să scrie «cele ce au să fie după acestea», adică tot ce va fi după răpirea Bisericilor.

În rândurile de mai jos voesc a stării puțin asupra cătorva lumeri cari m'au mișcat mai deosebit în capitolele 2 și 3 unde este vorba de cele «șapte Biserici» din vremea de acum a harului.

Firește este vorba de un număr simbolic, potrivit celor «șapte sfesnice de aur» din jurul Dreptul Judecător (Apoc. 1, 12), Bisericile fiind în lume ca să lumineze.

Aceste Biserici, în felul cum sunt văzute de profetul «Noului Testament», nu sunt chiar șapte Biserici anume, ci mai degrabă șapte stări ale Bisericilor de pe pământ.

Așa bunăoară, Biserica din Ejeș încearcă, prin felul cum o zugrăvește vizionarul din Patmos, chiar vremea în care scrie Evangheliul Ioan (sfârșitul veacului întâi al erei noastre) cu înștiințarea căderii din «dragostea cea dintâi». Biserica din Smirna cu necazul și strâmtorările de «zece zile» (Apoc. 2, 10) ar corespunde cu Biserica martirilor din primele două secole unde s'au făcu zece mari atacuri pagânești (adică ale lui Satan) pentru distrugerea ei. Concluzia «Fii credincios până la moarte» este întrutotul potrivită sfintilor și mucenilor cari au murit slăvind pe Domnul. Biserica din Pergam ar corespunde unei vremi când biserica numai este prigonită ci începea a duce căsnicie bună cu lumen «păgână». Biserica din Tiatira ar fi ocreștere a legăturilor cu «lumea», cu nelegiuța «Isabela». Cea din Sardes o biserică cu forme fără viață în ele. Cea din Filadelfia o biserică în sens de «turmă mică», păzitoare a cuvântului răbdăril și neînținătă, iar cea din urmă biserică e cea din Laodicea o biserică, «nici rece, nici în clopot, ci căldicică».

Nu mai puțin vrednic de însemnat este și chemarea Domnului pentru celelalte cinci biserici ca să vină la pocălnă! Este semnul de totdeauna al bunății lui Dumnezeu! De ce sunt chemate la pocălnă celealte biserici?

O biserică e mustrată că «și-a părăsit dragostea dintâi!» O ce dureros să fi cunoscut rugul dragostei lui Hristos, focul Duhului

Sfânt, minunile iubirii frătești și să te fi răci apoi! Aceasta îl strigă cu lacrimi Domnul: «adu-ți aminte de unde ai căzut — pocăște-te și întoarce-te la faptele tale dintâi» (Apoc. 2, 5) «Ostașii cari au părăsit adunarea și simțiminițele cele cari îl făceau să fie așa, odinioară să ia aminte la mustrarea Domnului!

Altă biserică este dojenită că are printre membrii ei «oameni care își învățătura Nicolaișilor pe care Eu o urăsc» (Apoc. 2, 15) E vorba de eresii, de abateri dela «învățătura sănătoasă». Domnul mustră biserică — adică și pe noi și pentru că nu găsește la noi acea viață de marturisire luminosă care să fie pururea o pildă și pentru alții cari se rătăcesc din pricina că noi «facem de rușine Numele Domnului»:

Biserica din Tiatira primește mustrarea că lasă pe «Isabela să amăgească pe robii mei». E vorba de durere pe care o simțea însuși Sf. Ioan Gură de Aur când spunea despre pustiile «lumii» în viață creștină! Da, Isabela înseamnă păgănătatea datinilor perzatoare de

care a explicitat lumii rostul acestei pieci îndemnătări lumea să trăiască o viață după Evanghelie. Dar cu toate bucuriile ce le-am avut, satana umbă din răspunderi să ne impiedice.

Astfel a venit jandarmii în două rânduri să ne opreasă, spunând că nu avem autorizație și că e stare de asediu. De abia după săruința părintelui Costache, său linistit lucrurile și ne-a lăsat în pace. Slăvit să fie Domnul.

Castică I. Duțu și Tănase V. Eftimie Ostaș Telega—Prahova

suflet! Si Domnul zice: celor ce au legături cu ea «cam să le trimit un mare necaz dacă nu se vor pozi de faptele lor» (Apoc. 2, 22).

«Ostașii pe care i-a biruit «lumea», «întru'o fel oarecare» să pună la înimă mustrarea aceasta și chemarea la pocălnă.

«Și lumi faptele tale, că-ți merge numele că trăiești; dar ești morții» (Apocalips 3, 1).

E vorba de creștinătatea de forme goale, care încă n'a făcut gestul celor patru prieteni cu slabănoșul, de a sparge copierile (forma) și a coborâ la miezul vieții, la Hristos! Mustrarea vine tocmai pentru că a uitat «cum a primit și auzit Evanghelia» și povăta este «Tine Evanghelia și pocește-te» (Apoc. 3, 13).

Frații «ostași» să-și amintească în ce fel li s'a vestit lor Evanghelia, în ce fel «au învățat oasele moarte» și să primească mustrarea Domnului, alegând din nou la Evanghelia și la pocălnă.

In sărșit celei din urmă biserică, cea din Laodicea î se face aspră mustrare «nu ești nici rece, nici în clopot! o dacă ai fi rece sau în clopot! Dar findcă ești căldicel, am să te vârs din gura mea» (Apoc. 3, 15). E vorba mai ales de cei ce sunt ori au devenit nepăsători față de Jerișa de pe Golgota, de cei cari nu văd ce sunt fără Crucea lui Isus. Si mustrarea Domnului vine ca de la un Părinte care «mustră și pedepsește pe cine iubește» cheamănd, cu lacrimi, la pocălnă, la răvnă.

O ce mare este îndurarea lui Dumnezeu pentru păcătoșii El cheamă mereu! Nu ostenește cheamănd la pocălnă. Ci pune apăs pe dragoste: «lată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el. voi cina cu el și el va cina cu Mine» (Apocalips 3, 20).

Auziți, fraților, și vă cutremurați de îndurarea Domnului!

Suitem încă sub har. Ușa milostivirii nu s'a închis încă!

Alergați la Evanghelie! Alergați la adunarea «dragostii dintâi! Alergați la pocălnă. Alergați la ușă și trageți zăvorul ca să între Domnul.

Când ar fi oare mai potrivită asemenea chemare de căt acum în postul sfintelor Patimi?

(va urma)

I. Gr. Oprilășan

Stîntire de steag. Frații din com. Pașeni - Tecuci, cu ajutorul Domnului și-au făcut steagul, pe care îl vor sfînti în ziua de Dumineca Tomii (19 Aprilie). Frații sună rugăți a luate parte. Și în special sunt rugăți frații mari marți. Fr. Coroceanu, Coman Ionescu și toți vestitorii Domnului.

Fr. C. Blându și N. Melinte, ostaș.

Dela Telega-Prahova

Cucerirea Părinte Trifa. Noi Ostașii Domnului din Telega-am avut două frumoase serbări. Una la școală Nr. 2 din Telega-Vale pe ziua de 9 Februarie, și una la școală Nr. 1 din Centru pe ziua de 23. La amândouă serbările a fost piesa «Fiul Risiștor». Și s'a declamat poezii, de către tineretul Oastei.

A fost lume foarte multă și a luat parte și părintele Costache A. Popescu,

care a explicat lumii rostul acestei pieci îndemnătări lumea să trăiască o viață după Evanghelie. Dar cu toate bucuriile ce le-am avut, satana umbă din răspunderi să ne impiedice.

Astfel a venit jandarmii în două rânduri să ne opreasă, spunând că nu avem autorizație și că e stare de asediu. De abia după săruința părintelui Costache, său linistit lucrurile și ne-a lăsat în pace. Slăvit să fie Domnul.

Castică I. Duțu și Tănase V. Eftimie Ostaș Telega—Prahova

Invitat.

La Drămbă-Alba. Pe ziua de 19 Aprilie. Va fi adunare și sfînșirea unei cruci. Cei ce au steaguri le vor aduce. De parte Martei se va îngrijii fiecare. Cei ce vin cu trenul se vor opri la Alba-Iulia. Informații la sora Maria, Alba-Iulia Str. Mărășești 13.

Venii, vă aştepțăm cu drag.

Păstiu Visalon, ostaș.